

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Poetica astronomica

Hyginus, Gaius Iulius

[Venedig], 22. Jan. 1485

De terra & mari

[urn:nbn:de:bsz:31-249028](#)

Quāto magis a polo discedes: hoc maioreſ círculos fieri: & bac
re minorē numerū duci: ut pares eorū uideant̄ effectus. Et si nō
in. xxx. partes unūquodq; hemisph̄eriu diuidatur: sed in alias
quodlibet finitiones: tamen eo ratio peruenit eius ac si. xxx.
partes fecisset.

De zodiaco circulo.

Odiacus círculus trib⁹ bis subicctus: de quib⁹ su
pra dixim⁹: ex quadā parte cōtingit ēstiuū & bye
malē círculū: ēquinoctialē autē medium diuidit.
Itaq; sol p zodiacon círculū currēns: nec extra eū
transfiēs: necessario cū signis bis: quib⁹ inixus iter
confiscere uideſ puenit ad eos: quos supra diximus orbeſ: & ita
quattuor tpa definit. Nā ab ariete incipiens Ver ostēdit: & tau
rum & geminos transfiens idē significat. Sed iā capitib⁹ gemi
norū círculū ēstiuū tangere uideſ: & p crancrū & leonē transfiēs
& uirginē: ēftatē effecit. Et rurſū a uirginis extrema parte tran
ſire: ad ēquinoctialē círculū pſpiciſ. In libra autē ēquinoctiū cō
ficit: & autumnū significare incipit. Ab hoc signo transfiens ad
Scorpiū & Sagictariū. Deinde p̄tinus incurrit in byemalē cir
culū: & a capricorno: aquario: pſcib⁹ byemē trāſigit. Itaq; oſten
ditur nō p tres ipſos círculos currere: sed zodiacū transfiens ad
eos puenire. Sed qm̄ de his reb⁹ diximus. Nūc terre positionē
definiem⁹ & mare quib⁹ locis interfusū uideat̄ ordine expone
mus.

De terra & mari.

Erra mundi media regione collocata: oībus parti
bus ēqli diſſidēs interuallo: centron obtinet ſph̄e
rē. Hāc mediā diuidit Axis in dimensione totius
terre: Oceanus autē regione circūductiōis ſph̄e
pſfusus: prope totius orbis alluit fines: Itaq; & li
gna occidentia: in eundē decidere exiſtimant̄. Sic igiſ & terras
contineri poterim⁹ explanare. Nā quēcunq; regio eſt que inter
arcticō & ēſtiuū finē collocara eſt: ea diuidit triphariā: E qui
bus una pars Europa. altera Apbrica. tertia Asia uocat̄. Europā

igit ab aperita diuidit mare ab extremis oceani finibus & her
culis colunis. Asia uero & lybiā cū egypto disternat os Nili
fluminis: qd̄ canopicon appellat. Aliam ab europa Tanais diui
dit bipartia se conficiēt in paludem: quē Mæotis appellat. Hac
igit definitione facile puidet: mare omnib⁹ obiectū finibus ter
re. Sed ne uideat nōnullis mirū: cū sphēra in. Ix. partes diuidat:
ut ante diximus. quare definiuimus ab estiuo circulo ad arcti/
cum finē dūtaxat habitari: sic uel optime defendimus. Sol enī
p̄ mediā regionē sphērē currēns: nimiū his locis efficit feruorē
Itaq; quē finis est ab estiuo circulo ad byemalē: ea terra a grēcis
Διαφεκτων οὐεῖ uocat q̄ necq; fruges propter exustā terrā nasci:
neq; homines propter nimiū ardore durare possunt. Extremē
autē regiones sphērē duorū circulorū: quorū alter Boreus alter
Notus uocat fine arctici circuli: & eius qui antarticus uocatur
nō habitant. Ideo q̄ sol est semp ab his circulis longe: uentiq;
assiduos habent flatus. Quāuis enī sol pueniat ad estiū circulū
tamen longe ab arctico uidebit fine: id ita esse: hic quoq; licet
intelligere. Cū enī sol puenit ad eū circulū: qui byemalis uocat:
& efficiat nobis qui prope eum sumus constituti nimiū frigus:
quid arbitramur eis locis frigoris esse: qui longius etiā ablunt
a nobis. Quod cum in hac parte sphērē fiat: idē in altera parte
definitum putauimus. ideo q̄ similes eius sūt effectus. Preterea
hinc quoq; intelligim⁹ illic maximū frigus. & in estiuo circulo
calorē esse. q̄ que terra habitat. Eos tamē uidem⁹ qui proxime
sunt arcticon finē uti braccis & eiusmodi uestituū. Qui
autē proximi sint estiuo circulo: eos ethiopas & perusto corpe
esse. Habitat autē sic temperatissimo celo cum inter estiū cir/
culum & arcticū finē hēc pueniat temperatio. q̄ ab arctico cir/
culo frigus: ab estiuo feruor exortus in unū concurrens: efficit
mediā finem temperatā: quē habitari possit. Itaq; cum sol ab eo
loco discessit: byeme necessario cōflictamur. q̄ uentū exorien/
tem nō reuerberat sol. Qd̄ cum ueniat in hac diffinitiōe, illud

quoq; fieri posse uidem⁹: ut hyemali circulo nobis ad antarcti/
cum finē habitari possit. q; pares eodem pueniant casus: Cert⁹
quidē esse nemo cōtendit. neq; puenire eo potest quisq;: pppter
interiectū terrę: quę pppter ardorē nō habitat. Sed cū uidemus
banc regionē sphērę habitari: illā quoq; in simili causa posse cō
stitui suspicamur. Clarissimi uiri Hyginii de signis
celestiū historiis. Liber secundus.

S Ed quoniam quę nobis de terrę positione dicen/
da fuerūt: & sphērā totam diffiniūim⁹: Nunc quę
in ea signa sunt nominabimus sigillatim E quibus
igī primū: Duas arctos & draconē: Deinde arcto
philaca cum corona dicemus: Ceteum qui engo/
nasin uocat: Exinde lyrā cū olore & cepheo & eius uxore cas/
siopia filiaq; andromeda & genero Perseo. Dicemus etiā pro/
tinus Aurigam a grecis Ηύιοχογ appellatū. Ophiulcū prēterea
cum sagitta & aquila paruoq; delphine. Inde Equū dicemus cū
eo sidere quod deltoton uocatur. His corporibus enumeratis
ad. xii. signa perueniemus. Ea sunt hec. Aries. Taurus. Gemini
Deinde cancer cū leone & uirgine. Prēterea Libra dimidia ps
scorpionis: & ipse scorpius cū lagictario : & capricorno. Aqua/
rius uero cum pisib⁹: reliquas habet partes. His cōnumeratis
suo ordine est cet⁹ cū Eridano flumine & lepore. Deinde orion
cum cane: & eo signo quod procyon dicitur. Prēterea est argo
cū centauro & Ara. Deinde hydra cū pisce q; notus uocat. Hoꝝ
omniū nō inutile uidet historias ,pponere: que certe aut utili/
tate ad scientiā: aut iocūditatē ad delectationē afferent lectori.

S Gitur: ut supra dixim⁹ initiu⁹ est nobis Arctos ma/
xima. Hanc autē Hesiodus ait esse Calisto nomi/
ne: Lycaonis filiam: eius qui in archadia regnauit
camq; studio uenationis inducta ad Diana se ap/
plicuisse a qua nō mediocriter esse dilectam. pppter
utriusq; cōsimilē naturā. Postea autē ab ioue cōpressam ueritā